

6. Heisey R.E., Toruńczyk H. On the topology of direct limits of ANR's. - *Pacif. Journ. of Math.*, 1981, vol. 93, №2, p. 307-312.

Стаття надійшла до редколегії 05.03.83

УДК 513.6

В.І. Андрійчук

КОГОМОЛОГІЇ ГРУП КЛАСТІВ ІДЕАЛІВ

І УЗАГАЛЬНЕНИХ ЯКОБІАНІВ

Наша мета показати, що стандартні наслідки дуальності Тейта-Шафаревича [6] в еліптичних кривих, визначених над локальним полем, залишаються справедливими при заміні локального поля псевдолокальним, тобто повним відносно дискретного нормування полем k з псевдоскінченням [5] полем лижків $\mathcal{K}$, $\text{char } \mathcal{K} \neq 2, 3$.

Група головних однорідних просторів узагальнених яacobianів. Нехай A - еліптична крива, визначена над псевдолокальним полем k , A_k - група k -раціональних точок кривої A , $a_0 = \infty$ (нуль групи A_k), $a_1, \dots, a_n$ - $n+1$ різних точок з групи A_k ; F - замикання в A_k підгрупа, породженої точками $a_1, \dots, a_n$, m - додатний дивізор на A , $\mathcal{J}_m$ - узагальнений яacobian [3] кривої A відносно m . Існує така теорема.

Теорема І. Якщо m - дивізор виду $z_0 a_0 + z_1 a_1 + \dots + z_n a_n$ (всі $z_i > 0$), то існує не вироджений зліва добуток

$$H'(k, \mathcal{J}_m) \times A_k / F \rightarrow Q/Z$$

групи $H'(k, \mathcal{J}_m)$ - головних однорідних просторів над $\mathcal{J}_m$ і групи A_k / F .

Доведення. Позначимо через $\mathcal{H}$ - дивізор $a_0 + a_1 + \dots + a_n$ і через ℓ/k - скінченне розширення Галуа поля констант k поля функцій $K = k(A)$ на кривій A . $\alpha_j = \text{Gal}(\ell/k)$. Як відомо [4], $H^1(k, j_m) \cong H^1(k, j_m)$, тому далі розглянемо групу $H^1(k, j_m)$ замість групи $H^1(k, j_m)$. Покажемо [3], що наявна точна послідовність когомологій Галуа

$$0 \rightarrow H^1(\alpha, j_n(\ell)) \rightarrow H^1(\alpha, j(\ell)) \xrightarrow{\delta} H^2(\alpha, L_n(\ell)), \quad (I)$$

в якій α - модуль $j_n(\ell)$ (відповідно $j(\ell)$) природно ототожнюється з α -модулем класів раціональних над ℓ дивізорів на A нульового степеня за модулем $\mathcal{H}$ (відповідно 0) еквівалентності та $L_n(\ell) \xrightarrow{\sim} (\ell^*)^n$.

Наявна комутативна діаграма

$$\begin{array}{ccc} H^1(\alpha, j(\ell)) & \xrightarrow{\delta} & H^2(\alpha, L_n(\ell)) \\ \Sigma^* \downarrow s & & i^* \downarrow s \\ H^1(\alpha, A_\ell) & \xrightarrow{\varphi} & (H^2(\alpha, \ell^*))^n \end{array}$$

в якій Σ^* індукований додаванням на A , i^* індукований i , для $\alpha \in H^1(\alpha, A_\ell)$, $\varphi(\alpha) = (-\langle \alpha, a_1 \rangle, \dots, -\langle \alpha, a_n \rangle)$, де $\langle \alpha, a_i \rangle$ - результат добутку за Тейтом-Шафаревичем класу α з $a_i \in A_k$.

Невиродженість зліва добутку Тейта-Шафаревича в еліптичних кривих над псевдолокальним полем [1] показує, що $\text{Ker } \delta = 0$. Звідси випливає твердження теореми I.

Тривіальність одновимірних когомологій Галуа групи класів ідеалів еліптичної кривої. Зберігаємо позначення попереднього пункту. Крім того, через $L = \ell(A)$ позначимо поле раціональних над ℓ функцій на A , $C(L)$ (відп. $C^0(L)$) - група класів ідеалів (відп. класів ідеалів степеня 0) поля L .

Теорема 2. $H^1(\mathcal{A}, C(L)) = 0$.

Доведення. Досить довести, що $H^1(\mathcal{A}, C(L)) = 0$. Позначимо через $C^\circ(L)$ фактор-модуль $\mathcal{A}$ -модуля $C(L)$ по образу гомоморфізму $\prod_{P \neq Q} \mathcal{U}_P(L) \rightarrow C(L)$, де P пробігає всі прості дивізори поля L , а $\mathcal{U}_P(L)$ - група P - одиниць.

Розглянемо точну послідовність $\mathcal{A}$ -модулів

$$0 \rightarrow E \rightarrow C^\circ(L) \rightarrow C(L) \rightarrow 0. \quad (2)$$

Нехай Q - дивізор поля L , що відповідає точці $Q \in A_k$, а $\mathcal{U}'_Q(L)$ - підгрупа групи $\mathcal{U}_Q(L)$, що складається з головних одиниць. Використовуючи праці [3, 6], покажемо, що має місце ізоморфізм

$$\left(\prod_{P \neq Q} \mathcal{U}_P(L) \right) \mathcal{U}'_Q(L) \simeq E.$$

Нехай, крім того, ρ - ізоморфізм

$$\rho: H^2(\mathcal{A}, E) \simeq \left[\prod_{x \in A_k, x \neq Q} H^2(\mathcal{A}, \mathcal{U}_x(L)/\mathcal{U}'_x(L)) \right] \oplus Y,$$

де Y - деяка абелева група. Нагадаємо [3], що $H^1(\mathcal{A}, E) = 0$.

Отже, точній послідовності (2) відповідає точна послідовність когомологій Галуа

$$0 \rightarrow H^1(\mathcal{A}, C^\circ(L)) \rightarrow H^1(\mathcal{A}, C(L)) \xrightarrow{\delta} H^2(\mathcal{A}, E). \quad (3)$$

Покажемо, що $\text{Ker } \delta = 0$, і теорема 2 буде доведена.

Нехай f - коцикл, що є представником нетривіального класу α групи $H^1(\mathcal{A}, A_k)$ і $b_i (i \in J)$ - система представників нетривіальних класів групи $H^0(\mathcal{A}, A_k)$. Виберемо точку $Q \in A_k$ так, щоб $Q, Q - b_i$ (дія на A) були відмінні від точок $\pm \mathcal{G}(f(\tau)), \infty$, де $\mathcal{G}, \tau$ - довільні елементи з групи $\mathcal{A}$. Такий вибір точки Q можливий, бо множина

$\{b_i (i \in J)\} \cup \{\pm \theta f(\tau)\}$
 підгрупою Лютти групи A_k
 ці. Нехай

перетинається з досить малою
 лише по нескінченно віддаленій точ-

$$\pi_Q: \left[\prod_{x \in A_k, x \neq Q} (y, \mathcal{U}_x(L)/\mathcal{U}'_x(L)) \right] \oplus Y \rightarrow (H^2(y, \ell^*))^J$$

композиція проєкції добутку на компоненти, відповідні точкам Q_i ,
 $i \in J$, при якій $\pi_Q(Y) = 0$ та ізоморфізму

$$\prod_{i \in J} H^2(y, \mathcal{U}_{Q_i}(L)/\mathcal{U}'_{Q_i}(L)) \xrightarrow{\sim} (H^2(y, \ell^*))^J$$

Перевіряємо, що наявна комутативна діаграма

$$\begin{array}{ccc} H^1(y, j(\ell)) & \xrightarrow{\omega} & H^1(y, C_0^0(L)) \xrightarrow{\delta} H^2(y, E) \\ \Sigma^{*-1} \uparrow s & & \downarrow \pi_Q \\ H^1(y, A_\ell) & \xrightarrow{\lambda} & (H^2(y, \ell^*))^J \end{array}$$

де $\Sigma^{*-1}(\alpha)$ - клас $H^1(y, j(\ell))$. Представник його -
 коцикл, значення якого на $\theta \in \mathcal{U}$ - це клас лінійної еквівалент-
 ності дивізора $f(\theta) - \infty$, ω - індукований ізоморфізмом
 $j(\ell) \xrightarrow{\sim} C_0^0(L)$; $\lambda(\alpha) = ((\alpha, b_i)_{i \in J}) \in (H^2(y, \ell^*))^J$, (α, b_i) -
 - результат добутку Тейта-Шафаревича класу $\alpha \in H^1(y, A_\ell)$
 і класу $\beta \in H^1(y, A_\ell)$ з представником $b_i \in A_k$.
 Оскільки добуток Тейта-Шафаревича невироджений зліва для еліп-
 тичних кривих над псевдолокальним полем [1], то $\text{Ker } \lambda = 0$,
 і отже, $\text{Ker } \delta = 0$.

Інтерпретація показника в термінах груп Брауера. Нехай V
 - крива роду 1 над псевдолокальним полем k . Тоді V - голов-
 ний, однорідний простір для еліптичної кривої A , визначеної

над k . Нехай $k(V)$ - поле функцій на кривій V над k , k^* та $k(V)^*$ - мультиплікативні групи полів k та $k(V)$. $B_k, B_k(V)$ - групи Брауера полів k та $k(V)$.

Теорема 3. Ядро гомоморфізму $B_k \rightarrow B_k(V)$, індукованого вкладенням $k^* \rightarrow k(V)^*$, є циклічною групою, порядку, що дорівнює показнику V .

Доведення. Для доведення теореми потрібно використати міркування з праці [3] при доведенні відповідного факту у випадку локального поля k . При цьому потрібно використати рівність порядку і показника V [2] і невиродженість зліва добутку Тейта-Шафаревича в еліптичних кривих над псевдолокальним полем [1].

Висловлюємо ширю подяку О.М.Введенському за допомогу.

Список літератури: 1. А н д р і й ч у к В.И. Об эллиптических кривых над псевдолокальным полем. - Мат. сб., 1979, т. 110, кн. 1, с. 88-101. 2. А н д р і й ч у к В.И. Деякі питання, зв'язані з добутком Тейта-Шафаревича в еліптичних кривих над псевдолокальним полем. - У цьому ж Віснику, с. 74-78. 3. В в е д е н с ь к и й О.М. Показники еліптичних кривих, визначених над локальним полем. - Укр. мат. журн., 1971, т. 23, № 4, с. 33-45. 4. С е р р Ж.-П. Алгебраические группы и поля классов. - М.: Мир. - 220 с. 5. Ax. J. The elementary theory of finite fields. Ann. Math., 1968, vol. 80, No. 2, p. 231-245. 6. Tate J. WC-group over p-adic fields-Sem. Bourbaki, 1956. - 245p.

Стаття надійшла до редколегії 05.03.84